

Les je náš kamarát

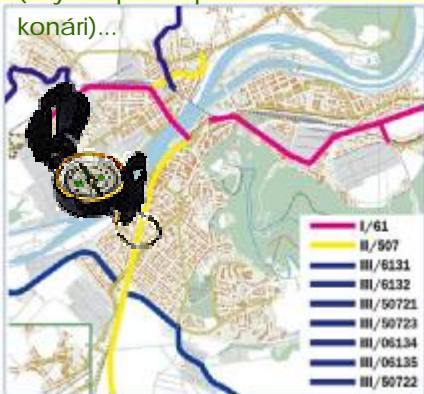
... Zážitky v prírode, ktoré na spoznávanie prírody spracovávajú pre deti, prípadne aj rodičov lesní pedagógovia. Ich cieľom je prehĺbiť záujem verejnosti o les a prírodu, objavovať a vnímať ich všetkými zmyslami a takto získať aktívny prístup k ochrane životného prostredia.

...to už zistilo veľa detí zo šestky, ktoré boli na lesných vychádzkach, alebo sa zúčastnili lesníckych súťaží s nočnými hrami.

No schválne, koľkí z Vás ste si na vlastnej koži skúsili, aké ťažké je pre vtáčích rodičov nakŕmiť svoje mláďatká? Niekedy je ťažké pochopiť, že vtáky nemajú ruky, do ktorých by si nabrali plné hrste hmyzu (v skutočnosti fazuľky a cestovinky), majú len krídelká na lietanie a jeden zobáček len na jedného červíčka.

A viete, kto a kedy môže spiliť strom a ako sa to robí, aby to nebolo nebezpečné? Aby strom spadol, tam, kam potrebujeme? Od čoho asi tak závisí hmotnosť polienka?

Deti, ktoré mali za úlohu vlastnoručne odpiliť polkilogramové polienko, to už vedia. Treba zhodnotiť, či je suché alebo mokré, hrubšie alebo tenšie, ihličnaté alebo listnaté, či na ňom nie je hrča (zbytok po odpadnutom suchom konári)...

Mapa, buzola, vzduchovka to sú tiež naše pomocníčky. Kedysi to bola samozrejmosť na školách, ale v dnešných časoch väčšina detí vidí niečo také na lesnej vychádzke po prvýkrát.

O čo je obloha hviezdnejšia bez pouličného osvetlenia vedľa tí, ktorí absolvujú nočnú prechádzku.

Lesná pedagogika je najjednoduchšia cesta lesníkov, ako priblížiť širokej verejnosti prostredie lesa a funkcie lesného hospodárstva. V dnešnej dobe, keď materiálne vládne ľudskou spoločnosťou, sa stáva nutnosťou prilákať ľudí do lesného prostredia plného fytoncidov (prirodzených antibiotík) a priaznivo pôsobiacich záporne nabitých aeriónov. Obnovia si tu energiu stratenú v prostredí betónu, kovu, emisií a recyklovaného vzduchu nákupných centier.

Jaroslava

Vanyová

MHSL, m. r. o.,

Pri streľbe zo vzduchovky treba byť opatrný

Piliť strom nie je ľahké, ak sa nechcete zranit'

Môj najkrajší den v škole

Bol to obyčajný školský deň, sedel som v lavici a ako obyčajne som sa nudil. Pani učiteľka vysvetľovala nejaké učivo, ale príliš som ju nevnímal.

Zrazu sa v rozhlase ozval hlas pána riaditeľa. Nebolo ho dobre počuť, ale predsa som len započul svoje meno a vraj menovaní aby sa dostavili cez veľkú prestávku do spoločenskej miestnosti.

Preľakol som sa, čo som asi urobil. Máme v triede riaditeľovho syna a ten mi povedal, že sa chystá pre nás prejavenie. Trocha ma to upokojilo, ale tak som pocítil strach.

Cez veľkú prestávku sme sa teda stretli. Odomkli sa dvere a všetci sme si posadali. Čakali sme, čo príde. A prišlo to.

„Milí žiaci, boli ste vybratí na základe vašich dobrých výsledkov. Pôjdete na výlet do Soblahova.“ Skoro som vyskočil od radosti. Výlet bude cez vyučovanie, takže žiadne úlohy ani učenie nás nečakajú. Celý

Foto: archív (zá)Školáčika

Môj najhorší den v škole

Presný deň si už nepamätám, viem len, že sa to stalo v roku 2002. Bol som vtedy prvák.

Ráno som ako vždy napochodoval do školy. Ako asi každý, aj ja som chcel byť čo najskôr doma. Takže ani som si neuvedomil a už boli dve vyučovacie hodiny za mnou a veľká prestávka predomnou. Bolo leto, čo znamenalo, že sa išlo na školský dvor. Zobral som si desiatu, prezul som sa a rýchlo von. Ako chalani sme si zahrali niečo, čo mal byť futbal a potom sme sa naháňali. Chytil som spolužiaka, on si to ale nevšimol a bežal ďalej. Ja som spadol a on ma ťahal za sebou asi päť metrov cez škvarový ovál. Keď konečne zastavil, bolo už neskoro. Koleno som mal zakrvavené. Učiteľka ma uvidela, zobrala ma do triedy a obviazala mi koleno.

Potom zavolała mojim rodičom. Asi o pol hodinu prišli a zobrali ma domov. Tento deň mal však predsa aj výhodu. Zabezpečil mi niekoľkoďňové voľno. **Michal Puček,**